

Haina de nuntă

Împărățiile pământului au uniforme lor. Împărăția lui Dumnezeu are haină de nuntă. Dar ce este această haină de nuntă, că fără de ea nu se poate intra în Împărăție?

E haina Botezului, a nașterii noastre din nou, din apă și din Duh. (...)

E haina Duhului Sfânt – potrivit cuvintelor de la Botez (Taina mirungerii): „Pecetea darului Duhului Sfânt”.

E haina de slavă în care a strălucit Iisus pe muntele „Schimbării la Față”, înaintea ucenicilor. E haina în care au strălucit, din vremi în vremi, și unii dintre sfinți, haina luminii divine.

„Nunta Fiului de Împărat”, frescă realizată de Sfântul Arsenie Boca în biserica de la Drăgănescu

Deci, la intrarea în Împărăția lui Dumnezeu se caută: Câtă asemănare avem cu Iisus? (...) Cei care nu trăiesc viața aceasta potrivit nașterii a doua, cea din Duh Sfânt, se trezesc fără haina Împărăției lui Dumnezeu, și sunt dați afară. (...)

Să stăruim puțin asupra câștigării acestei asemănări cu Iisus, care trebuie să crească în noi, asemănare la care trebuie să fim atenți toată viața, clipă de clipă.

Se întâmplă omului că atenția lui, dragostea lui, să fie câștigată mai mult de altceva decât de Iisus.

Într-o pildă a Împărăției lui Dumnezeu se arată că omul înclină mai mult spre perechile de boi, mai mult spre țarinile și nevasta lui, decât spre Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu le mai clatină pe acestea, din când în când.

Scriptura îl demască pe om : „că toată zdroaba lui e pentru trup”. Poate că, chiar de aceea și trupul e atât de hodorogit, ca să se mai desfacă dragostea omului de el.

Căutând să pricepem care a fost chipul lui Iisus în lume, vedem că a fost numai iubire înflăcărată de Dumnezeu și de oameni, cum n-a mai fost alta pe lume.

Și mai băgăm de seamă că pentru acest fel de a fi între oameni, a avut de întâmpinat cea mai mare și mai înverșu-

nată împotrivire cu puțință pe pământ, dusă până la răstignirea lui pe cruce.

„Lumea ” Îl ura de moarte, din adâncul măruntaiei sale.

Într-o vedenie, Iisus, ca Mare Preot, a fost arătat lui Zaharia Prorocul, tocmai în situația aceasta, că „satana stătea de-a dreapta Lui ca să I se împotrivească” (Zaharia 3, 1).

Aici (pe pământ) asemănarea cu Iisus trece prin mari încercări. Aici se vede dacă avem sau nu asemănare cu El. Aici e lupta noastră pentru haina luminii divine cu căpetenia răutății, care caută să ne îmbrace cu lucirile lui de păcură.

Și pentru că ucenicii de peste veacuri ai lui Iisus nu prea aleargă spre Împărăție, Dumnezeu rânduiește și puțină silă din afară. Dumnezeu își expropriează supușii de toate ale lor de aici, iconomisindu-le pe cele adevărate ale Împărăției Sale, în schimbul lor. Fiecăruia dintre cei ce vor să se mântuiască îi rânduiește Providența divină un împotrivor, care să-l răstignească pe crucea tuturor suferințelor, – că altfel nu se poate explica de ce a zis Iisus: „Vrăjmașii tăi vor fi cei dintr-o casă cu tine” (Matei, cap. 10). (...)

Așa se câștigă haina de nuntă.

(Sfântul Arsenie Boca,
Omul, zidire de mare preț)